

R' Joseph B. Soloveitchik, the Rav zt'l, "And the land became defiled. Sin defiles not only human beings, but the earth as well. The earth becomes desecrated, polluted by crime, and requires absolution or atonement. In the case of murder, the atonement can be made to the land only by the blood of the murderer; in that of illicit sexual relations, by casting out the sinner.

"It is indeed unique to speak of *tumah* as attached to Mother Earth. A metaphysical quality is ascribed to her. Indeed, sin and atonement apply both to man and earth. Why? Because man is part of her; man is nature expressed in a meaningful existence. He can never free himself from that union.

"'Earth' is not just the land but nature as a whole, the entire complex of physical conditions that make man's existence possible. As an organism, he depends upon his surroundings, and this dependence spells ontic¹ unity and uniformity. Obedience to G-d means *I will give your rains in their time, and the Land will yield its produce, and the tree of the field will give forth its fruit*. Disobedience - I will... make your skies like iron and your land like copper. Your strength will be expended in vain; your land will not yield its produce, neither will the tree of the earth give forth its fruit (Lev.26:4, 19-20).

"When a community refuses to live in accordance with the divine law, Mother Nature becomes non-cooperative, refusing to subordinate herself to man's rule. With sin the gap widens. Nature begins to resent the presence of man; in response, man attempts to subjugate as insurgent and malicious nature. The struggle, once begun, ends in man's defeat. Mother Earth spits out her unruly son. Man is cast out of his environment.

"There is a very close kinship between man and nature. As long as man lives within the bounds set by his Creator which accentuate his naturalness, he remains *ben adam*, the son of Mother Earth. As long as man lives in unison with natural law, he remains protected from the defilement of sin.

"But when he begins to sin, to grasp for something not belonging to him, he divorces himself from a natural existence, from that finite and determine character of an earthly being. And this spells doom for man. *Tumah* is identical with death or disease: hence it is associated with *meis*, *neveilah*, *sheretz*, *zav*, *zavah*, *metzarah* and *yoleides*. All these are anomalous in organic life. Pathology is identical with *tumah*.

"What is true of physical *tumah* is true as well for spiritual *tumah*, *tumas ha'cheit*. Any anomaly in the pattern of living, any pathological deviation from the straight path of existence, is *tumah* (The Emergence of Ethical Man, quoted in Chumash Masores HaRav, Vayikra, p.13-137).

¹ relating to entities and the facts about them

Taanis 10a

תָּנוּ רַבֵּנוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִבְרָאת תְּחִלָּה וְכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ נִבְרָא לְבִסּוּף שְׁנֵאמַר עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִשְׁקָה אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ וְכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ עַל יְדֵי שְׁלִיחַ שְׁנֵאמַר הִנֵּתוּ מָטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְשִׁלַּח מִיָּם עַל פְּנֵי חוּצוֹת

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹתָה מִי גִשְׁמִים וְכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ מִתְמַצִּית שְׁנֵאמַר הִנֵּתוּ מָטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְגו' אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹתָה תְּחִלָּה וְכָל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ לְבִסּוּף שְׁנֵאמַר הִנֵּתוּ מָטָר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְגו' מִשְׁלַח לְאָדָם שְׁמַגְבִּיל אֶת הַגְּבִינָה נוֹטֵל אֶת הָאוֹכֵל וּמַנִּיחַ אֶת הַפְּסוּלֹת

Ramban Vayikra 18:24-25

ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה ותקיא הארץ החמיר הכתוב בעריות בעבור הארץ שתטמא בהן, ותקיא הנפשות העושות. והנה העריות חובת הגוף, ואינן תלויות בארץ

אבל סוד הדבר בכתוב שאמר (דברים לב ח, ט) בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים וגו' כי חלק ה' עמו וגו'. והענין כי השם הנכבד ברא הכל, ושם כח התחתונים בעליונים. ונתן על כל עם ועם בארצותם לגוייהם כוכב ומזל ידוע, כאשר נודע באצטגנינות. וזהו שנאמר (דברים ד יט) אשר חלק ה' אלֵקִיךָ אותם לכל העמים, כי חלק לכולם מזלות בשמים וגבוהים עליהם מלאכי עליון נתנם להיותם שרים עליהם... והנה השם הנכבד הוא אלֵקִי האֵלֵקִים ואדוני האדונים לכל העולם **אבל ארץ ישראל אמצעות הישוב היא נחלת ה' מיוחדת לשמו, לא נתן עליה מן המלאכים קצין שוטר ומושל בהנחילו אותה לעמו המיוחד שמו, זרע אוהביו.** וזהו שאמר (שמות יט ה) והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ וכתוב (ירמיהו יא ד) והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאֵלֵקִים, לא שתהיו אתם אל אלהים אחרים כלל. והנה קידש העם היושב בארצו בקדושת העריות וברובי המצות להיותם לשמו. ולכך אמר (להלן כ כב) ושמרתם את כל חוקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם ולא תקיא אתכם הארץ וכתוב (שם פסוק כד) ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אותה אני ה' אלֵקִיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים. יאמר כי הבדיל אותנו מכל העמים אשר נתן עליהם שרים ואלהים אחרים, בתנו לנו את הארץ שיהיה הוא יתברך לנו לאֵלֵקִים ונהיה מיוחדים לשמו. והנה הארץ שהיא נחלת השם הנכבד תקיא כל מטמא אותה ולא תסבול עובדי ע"ז ומגלים עריות

והנה בחוצה לארץ אע"פ שהכל לשם הנכבד אין הטהרה בה שלימה בעבור המשרתים המושלים עליה והעמים תועים אחרי שריהם לעבוד גם אותם

כי הכל מאתו יתברך והנה השם הנכבד יתברך אלֵקִי האֵלֵקִים בחוץ לארץ ואלֵקִי ארץ ישראל שהיא נחלת ה'... וכן שנו בספרא (קדושים יא יד) ולא תקיא הארץ אתכם וגו', **ארץ ישראל אינה כשאר ארצות אינה מקיימת עובדי עבירה.** ובספרי ואין עמו אל נכר (דברים לב יב), שלא תהא רשות לאחד משרי האומות לבא לשלוט בכם... והוא מאמרם, **כל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה-שנאמר (להלן כה לח) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים... כל זמן שאתם בארץ כנען הייתי לכם לאֵלֵקִים אין אתם בארץ כנען כביכול אין אני לכם לאֵלֵקִים**

כי עיקר כל המצות ליושבים בארץ ה'. ולפיכך אמרו בספרי, וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות (דברים יא לא-לב), **ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה**